

ת"פ 14207/11/19 - יחידת תביעות להב 433 משרדי ממשלה נגד עידן ברקי

בית משפט השלום באשדוד

22 נובמבר 2021

ת"פ 14207-11-19 יחידת תביעות להב 433 נ' ברקי

מספר פל"א 493148/2018

לפני כבוד השופטת ליאת שמיר הירש
המאשימה יחידת תביעות להב 433 משרדי ממשלה

נגד
הנאשם עידן ברקי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יובל שלום

ב"כ הנאשם: עו"ד דן גרינברג

הנאשם - נוכח

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של **הגרלות והימורים אסורים (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 225 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. כתב האישום המתוקן הוגש לאחר מחיקת עבירה המייחסת לנאשם קשירת קשר לעשות עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
3. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בין החודשים ינואר 2017 ועד אפריל 2018 או בסמוך לכך,

עמוד 1

שימש הנאשם כסוכן משנה בארגון שעסק בהימורים אסורים באתרי אינטרנט. במסגרת פועלו, נטל הנאשם עמלות מכספיי ההימורים ומזכיות המהמרים, בהיקף כולל של 138,960 ש"ח.

הסדר הטיעון

4. ביום 03.01.2021, הציגו הצדדים הסדר, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירת כתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן.
5. במסגרת ההסדר, סוכם כי הצדדים יטענו באופן חופשי בנוגע לאפשרות אי הרשעתו של הנאשם, כך שהתביעה תבקש להותיר ההרשעה על כנה ואילו הנאשם יהיה רשאי לבקש להימנע מהרשעתו.
6. עוד, סיכמו הצדדים כי ככל והנאשם יורשע תעתור המאשימה לענישה שתכלול מס' חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד קנס ומאסר על תנאי שיחול גם בגין סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן

7. בתסקיר שירות המבחן מיום 4.4.21, פורטו נסיבות חייו של הנאשם, שהנו כבן 28, אב לשני ילדים ומתגורר עם בת זוגתו בקיבוץ בערבה.
- בתסקיר צוין כי הנאשם השלים 12 שנות לימוד ושירת כלוחם בחיל הים, בתום השירות למד טבחות, עבד במסעדות כ-7 שנים וכיום מועסק כסו-שף בפונדק יוטבתה.
- אשר למעשים בהם הודה הנאשם, ציין התסקיר כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על ביצועם וייחס התנהלותו לבעיית התמכרות להימורים ממנה סבל אותה העת. לדבריו, התנסה לראשונה במשחקי ההימורים כשהיה בן 16 בתחנות מפעל הפיס ובגיל 22 החל להמר בתדירות גבוהה באינטרנט. בנוגע לעבירה שבכתב האישום, ציין הנאשם כי עבד כסוכן באתר ההימורים, והפסיק הפעילות מיוזמתו, לאור התנגדות בת זוגו וכחצי שנה טרם התגלו העבירות.
- הנאשם סיפר כי פנה לקבלת טיפול בנושא התמכרותו להימורים, באופן פרטי, ומזה כארבע וחצי שנים אינו מהמר. הנאשם הביע צער וחרטה על התנהלותו ותיאר את הליך המעצר כאירוע טראומטי אשר היווה עבורו גורם מרתיע.
- בתסקיר צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכיום מנהל אורח חיים יציב מבחינה משפחתית ותעסוקתית.
- קצינת המבחן ציינה כי היא מתרשמת מחשיבות התא המשפחתי עבור הנאשם ואת תמיכתה של בת זוגו, המהווה עבורו דמות מאזנת ומיציבת גבולות.
- באשר לשאלת אי ההרשעה המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם, בהתחשב ביכולתו של הנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי, בהתייחס לתמיכה המשפחתית הניתנת לו, להרתעה שיצר ההליך הפלילי, לפנייתו לגורמים טיפוליים מיוזמתו ולפגיעה העשויה להיות מהרשעתו לתכונותיו העתידיות.

שירות המבחן העריך הסיכון להישנות עבירות כנמוך ועל כן המליץ להסתפק בענישה הכוללת צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

ראיות ההגנה לעונש:

8. במסגרת הראיות לעונש, ביקשה ההגנה לשמוע את עדות בת זוגו של הנאשם, הגב' זוהר אנאבל ברקר, בנוגע לתפקודו המשפחתי כיום, להליך הטיפול אותו עבר בנושא התמכרותו ובנוגע להשלכה האפשרית על הרשעתו.

הגב' זוהר תיארה את מערכת היחסים הזוגית שבינה ובין הנאשם, את המשפחה שהקימו וההליך הטיפולי שעבר הנאשם, אותו ליוותה עד לשיקומו. הגב' זוהר ציינה כי היא וילדיה בעלי אזרחות של מדינת ניוזילנד, והוסיפה כי בני המשפחה מצויים בהליך קבלת מסמכים לצורכי הגירה, אשר עלול להיכשל באם יורשע הנאשם.

לדבריה, הנאשם אב מסור, עוזר בכל מטלות הבית ומחזיק בעבודה מסודרת, עושה ככל יכולתו כדי לעבור את התקופה הקשה בה היה נתון, עת היה מכור להימורים וביקשה מבית המשפט להימנע מהרשעת הנאשם על מנת שתתאפשר למשפחתה ההזדמנות להגר לניוזילנד.

במסגרת הראיות לעונש הציגה ההגנה ראיות נוספות:

9. מסמכים המעידים על אופיו הטוב של הנאשם משירותו הצבאי, דרכונים המעידים על אזרחות אוסטרלית של בת זוגו ושל ילדיו, תלושי שכר ומסמכים המעידים על הכשרתו ולימודיו.

בהמשך וברשות בית המשפט הגישה ההגנה, לעניין טיעונה בשאלת אי ההרשעה, מכתב מטעם עו"ד **אורורה הלנה ביומנט כריסטנסן**, ממוחית לדיני הגירה בניו זילנד, במסגרתו חוותה דעתה כי הרשעה בעבירה המיוחסת לנאשם עלולה לפגוע באופן ממשי בסיכויו לקבל אישור שהייה בניו זילנד. במסגרת המכתב הפנתה עו"ד כריסטנסן להוראות הדין הרלוונטיות בניו זילנד ולניסיונה בנושא (המאשימה מסרה תגובתה בכתב וציינה התנגדותה להימנע מהרשעה בשל העובדה שלא הוכחה, לטענתה, פגיעה קונקרטית).

10. הנאשם בדברו האחרון צירף מכתב ובו פירט את הבעת החרטה על המעשים, הסביר כי ביצע העבירות בצעירותו, על רקע משבר רגשי, מבלי שהבין משמעות המעשים והתמכר להימורים. סיפר כיצד מאז הצליח לעבור ההליך הטיפולי החל לעבוד בעבודה מסודרת ומזה מספר שנים לא הימר.

בנוסף ציין כי הוא מבקש להגר עם משפחתו לניו זילנד, לנוכח ההזדמנות שניתנה לו ללמוד לימודים מקצועיים בתחום הלחם והאפייה. לפיכך, ביקש להימנע מהרשעתו.

הנאשם צירף מסמכים הרלוונטיים לנסיבותיו האישיות (נ/1).

11. במסגרת טיעוניהם הגישו הצדדים פסיקה התומכת בטיעוניהם.

טיעוני הצדדים

12. ב"כ המאשימה הפנה בטיעוניו לעובדות כתב האישום המתוקן, לנסיבות ביצוע העבירה, לערך החברתי שנפגע: שמירה על שלום הציבור ורכוש, ולפוטנציאל הפגיעה הממשי הקיים בעבירות ההימורים, במיוחד כשהמדובר בפלטפורמה אינטרנטית הנפוצה לציבור בלתי מוגבל.

לטענתו, חומרת המעשים נלמדת ממשך הזמן בו בוצעו העבירות, תקופה של שנה וארבעה חודשים, מחלקו של הנאשם בפרשה, מהעובדה כי המעשים נעשו תוך תכנון מוקדם ורצון להשיג רווח קל ובהתעלם מהפגיעה בציבור רחב של אוכלוסייה מוחלשת.

עוד הפנה לפסיקה רלוונטית המתייחסת לפגיעה מביצועה העבירות באמצעות האינטרנט, שיש בה חשש גבוה שהמהמר לא רק יהמר על כספו אלא גם על כספי קרוביו, ולמתחם הענישה הראוי בעבירות אלו, המיועד לייצר הרתעה, הכולל עונשי מאסר בפועל.

כמו כן, הפנה לענישה שהוטלה על נאשמים נוספים בפרשה, בעניינם של סוכנים אחרים שעסקו בהימורים לפרק זמן קצר ובהיקף כספי קטן מזה של הנאשם והוטל עליהם עונש של"צ.

במקרה הנאשם טען ב"כ המאשימה, כי בהתחשב בנסיבותיו האישיות ועברו הנקי, הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות יהווה עונש ראוי, לצד ענישה נלווית של קנס כספי משמעותי ומאסר מותנה.

בנושא אי ההרשעה, נטען על ידי המאשימה כי הנאשם לא הוכיח נזק קונקרטי, כפי הנדרש בפסיקה, ולא הוכחה הטענה שהרשעת הנאשם תמנע האפשרות שיעבור לגור בניוזילנד. לטענת המאשימה הטיעונים אותם העלה הנאשם רלוונטיים לעניין העונש ולא לעניין ההרשעה.

ב"כ המאשימה הציג פסיקה לעניין עקרון הענישה ומתחמה.

13. **מנגד**, טען ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי שסיים בהצלחה 12 שנות לימוד ושירת כלוחם בצה"ל.

עוד ביקש לתת משקל לעובדה שהנאשם ביצע העבירות בהיותו בן 24 בהיותו "בגיר צעיר", להודאתו בהזדמנות הראשונה, ללקיחת האחריות, לחיסכון בזמן השיפוטי ולהבעת החרטה.

בעניין זה ציין כי תיקון כתב האישום מעיד על העדר דומיננטיות מצד הנאשם, בכל הקשור לתכנון העבירות וליוזמה,

והוסיף, כי עוד בטרם נחשפה החקירה המשטרתית, חדל הנאשם מלבצע העבירות. לטענתו, רצונו של הנאשם לצאת ממעגל העבירות, הגם שאיום על ידי יוזמי העבירות (נאשם באותה הפרשה ששמו "מייק" ואנשיו), יש בה כדי להעיד על רצונו בשיקום והחרטה מביצוע המעשים.

בעניין הכלכלי טען, שהנאשם בפועל הרוויח ממעשי העבירה ₪ 14,000 בלבד, על פני תקופה בת שנה וארבעה חודשים. סכום כספי קטן ביחס לפרשה כולה.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, בעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ומנהל כיום אורח חיים משפחתי נורמטיבי. עוד ביקש להתחשב בחלקו הקטן יחסית של הנאשם בפרשה, כסוכן משנה, ואף הפנה לכתבי האישום שהוגשו כנגד סוכני משנה נוספים בפרשה וכנגד "מייק" עצמו, מהם עולה כי חלקם בפרשה היה גדול בהרבה מזה של הנאשם, ובכל זאת נגזרו עליהם עונשי מאסר קצרים (כ- 6 חודשי מאסר).

ב"כ הנאשם הפנה במיוחד לעונשו של "מייק", הדמות המרכזית בפרשה, אשר בין הרשעותיו עבירות של הלבנת הון, ובכל זאת הוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל בלבד.

לטענתו, מתחם הענישה שנקבע בפרשה בעניין סוכני המשנה נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל. לפיכך, טען כי בעניין הנאשם, בהתאם לחלקו, מתחיל המתחם מצו של"צ ויכול לכלול מאסר על תנאי. במקרה זה טען, כי ראוי לחרוג מהמתחם, בהתחשב בהליך השיקום שעבר הנאשם, ולמנע מהרשעתו.

לעניין הרשעתו של הנאשם, טען כי מדובר בנאשם שעבר הליך שיקומי מוצלח, התגבר על התמכרותו להימורים, עובד כיום באופן סדיר וחי עם בת זוגו ושני ילדיהם הקטינים. ב"כ הנאשם הפנה למקורות התמיכה המשפחתיים הקיימים עבור הנאשם ולתסקיר החיובי שניתן בעניינו, ולרצונו לקבל ויזת שהייה בניוזילנד לצורך העתקת מקור מגורי משפחתו. עוד ציין את גילו הצעיר של הנאשם במועד ביצוע העבירה, המגלמים כישלון חד פעמי, לצד הפגיעה הבלתי מידתית שתיגרם לו כתוצאה מהרשעתו.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה רלוונטית, כאמור הפנה אל גזרי הדין של מעורבים נוספים בפרשה, והגיש מסמכים התומכים בטיעונו בנושא הפגיעה הצפויה במתן וויזה לנאשם באם יורשע.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם 14.

הערך המוגן הנפגע בעבירה של הגרלות והימורים אסורים ברשת המכוונת גורמת לפגיעה כלכלית בכיסם של המהמרים ובני משפחתם, העלולים להפוך לנטל על כלל החברה ולהידרדרות לפשיעה (ראה ע"פ 6889/11 מדינת ישראל נ' אלירן עובד).

עמוד 5

בית-המשפט העליון התייחס לעבירות של משחקים אסורים כמובילות לביצוע עבירות נוספות בתחומי הרכוש, המסים והלבנת הון (ע"פ 6474/03 מלכה ואח' נ' מדינת ישראל). הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מעבירות מסוג זה, פוגעות בקופת הציבור ובשמירה על התקינות המערכת הכלכלית המדינית.

עוד, נקבע כי עבירות הימורים באינטרנט בכללותם פוגעות בערך המוגן באופן משמעותי - תופעת הימורי האינטרנט הנה תופעה רחבת היקף. כתוצאה מההתפתחות המואצת של רשת האינטרנט אנו עדים בשנים האחרונות לתופעה הולכת וגוברת להקמתם. עוד בשנת 2011, התייחס מבקר המדינה לסכנה ברווחיות הגבוהה והקלה בהפעלת אתרי הימורים באינטרנט:

"האיסור הפלילי לארגן הימורים מבוסס על תפיסה הרואה פסול מוסרי וחברתי בתופעת ההגרלות וההימורים, שההתמכרות להם עלולה להסב נזק חברתי וכלכלי קשה ליחיד ולחברה. בית המשפט העליון הדגיש בפסיקתו את התוצאות החמורות של תופעת ההימורים וציין כי הטעמים העומדים ביסוד האיסור הם ש"התעשרות הכרוכה כולה במזל... מעודדת תופעות של פריזיות והשתעבדות לדרך חיים שבה הפרט אינו נדרש למצות את יכולתו הפיזית והמנטאלית בדרך התורמת לעצמו ולחברה... משרד הרווחה והשירותים החברתיים קבע שההתמכרות להימורים נחשבת להתמכרות בעלת ההשפעות הקשות ביותר על משפחתו וסביבתו הקרובה של המכור, ואף הצביע על הסכנות הכרוכות בה. בין התופעות החברתיות שמתלוות לבעיית ההימורים בולטות התאבדויות, אלימות בכלל ואלימות במשפחה בפרט, עבריינות, זנות, התמוטטות כלכלית, פירוק משפחות, הפרעות נפשיות, אשפוזים ודרות רחוב (ר' משרד הרווחה והשירותים החברתיים, השירות לטיפול בהתמכרויות, נייר עמדה בנושא הימורים, מאי 2007 (הוגש למשרד המשפטים)...לפי הדוחות, לתופעת ההימורים הבלתי חוקיים "היבט התמכרותי, הכולל לפי הערכות גורמים שונים מאות אלפי אנשים בישראל ומקיפה את כלל שכבות הציבור, בכלל זה גם בני נוער וילדים".

15. פסיקת הצדדים לעניין מדיניות הענישה בעבירות דומות:

המאשימה הפנתה לת"פ 18594-12-19, שם דובר בסוכן שפעל באותה הפרשייה, הורשע במסגרת הסדר טיעון, בשל עיסוקו בהימורים במשך חודשיים בלבד ובהיקף של 36,000 ₪ ונידון ל-50 שעות של"צ וקנס בסך 15,000 ₪.

עוד הפנתה לרע"פ 11138-04-16, שם הורשע הנאשם בסיוע לעריכת משחקים אסורים במשך תקופה של כשנה ובהיקף של 72,000 ₪ ובית המשפט ציין כי הנסיבות העומדות לזכות הנאשם רלוונטיות לעניין העונש ולא לעניין ההרשעה.

ב"כ הנאשם מצדו הפנה לת"פ 6791-03-10 העוסק בקביעת מתחם ענישה בעבירות הימורים, לפיו מתחם העונש בנוגע לסוכני המשנה נע בין מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר.

והפנה לת"פ 6655-09-10, מקרה בו היקף פעילות ההימורים עמדה על עשרות מיליוני שקלים והעונש שהוטל נע בין 3-5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

עוד הפנה לגזר הדין שניתן בעניינו של "מייק" באותה הפרשה, בבית המשפט המחוזי בתל אביב, אשר יוחסו לו בנוסף לעבירות ההימורים והפעלת עשרות סוכנים, עבירות של הלבנת הון ועבירות כלכליות בסכומי כסף גדולים ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר בלבד.

סוגיית ביטול ההרשעה

16. הכלל הוא כי יש להרשיע מבצע העבירה במיוחד לו ורק במקרים חריגים, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מרשעה.

בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה כך האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 מדינת ישראל נ' כהן).

המקרים החריגים בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה, הם אלו בהם עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי (ראה: ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל).

בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום המנחים, בדרך כלל, את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין, ע"פ 3301/06 ביטי נ. מ"י.

ראה גם ע"פ 3554/16 יעקובוביץ' נ' מדינת ישראל, שם היטיב בית המשפט להסביר השיקולים הרלוונטיים

לאי הרשעתו של נאשם תוך התחשבות בשיקומו.

וכך גם **בע"פ 4466/13 פורטל נ' מדינת ישראל**, שם התחשב בית המשפט בשיקום הנאשם ובחלקו בעבירה (סייע לשודדים להימלט מהזירה) וביטול הרשעה.

ובע"פ 111/14 פלונים נ' מדינת ישראל, שם ביטל בית המשפט הרשעתו של הנאשם בשל חלופי הזמן וגילו הצעיר לאחר שהורשע בעבירה של סחיטה באיומים.

ובעפ"ג (בש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל - בו נקבעה "מקבילית הכוחות" כפונקציה לשאלת אי ההרשעה.

וראה גם דבריו של כבוד השופט עמי קובו **בת"פ 62872-01-14 פרקליטות מחוז מרכז נגד מאור אברגיל, בעמ' 6 סעיף 15 לפסק הדין**.

ראה גם פסקי דין בהם בוטל ההרשעה בעבירות הימורים: ת"פ (ת"א) **12893-03-12** מדינת ישראל נ' ניר פרימור (15.12.14), ת"פ **13848-04-10** מדינת ישראל נ' משה סהר (2.5.11), ת"פ (ת"א) **5162-09** מדינת ישראל נ' ישי רחמני (28.12.2010), ת"פ (אשדוד) **57467-05-11** (19.6.13), ת"פ (ת"א) **34939-07-15** מדינת ישראל נ' רוני משנה (4.1.18), ת"פ (רשל"צ) **6655-03-10** מדינת ישראל נ' אלי לוי (13.9.11).

מן הכלל אל הפרט

17. במקרה הנאשם שבפני, תוקן כתב האישום והוא מייחס לנאשם עבירת הימורים בלתי חוקיים.

אומנם המדובר בעבירה שבוצעה במשך זמן שאינו מבוטל באופן יחסי ובהיקף כספים שמגיע לכדי 138,960 ש"ח, יחד עם זאת, לצד חומרה זו יש להביא בחשבון את חלקו היחסי של הנאשם בפרשה ואת גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות. בנוסף, יש להביא בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם עבר הליך טיפולי שיקומי מוצלח, באופן פרטי ומיוזמתו, ואת ההתרשמות כי הסיכון לביצוע עבירות חוזרות הנו נמוך. התרשמות זו של שירות המבחן יחד עם ההתרשמות כי מדובר בנאשם אשר דרך כלל מנהל אורח חיים נורמטיבי, שהצליח להחזיר את מסלול חייו לדרך הישר, מקהה במידה מסוימת את החומרה הכללית ממעשי הנאשם ותומכת במסקנה כי מדובר במעידה חד פעמית שאין הכרח כי היא תאפיין את אורחות חייו בעתיד.

בנסיבות אלו, אני סבורה כי הגם שמדובר במעשים חמורים, והצדק עם המאשימה בעניין זה, הרי שלא אוכל לקבוע כי מדובר בעבירה שבאופייה אינה יכולה להשתייך לסוג העבירות בהן לא ניתן לבטל הרשעתו של נאשם.

משכך, אמשך לבחון את התנאי השני שנקבע בהלכת כתב, העוסק בפגיעת ההרשעה בנאשם.

כאמור, הטענה העיקרית שהעלה הנאשם מתייחסת לאפשרות כי ההרשעה תשלול ממנו קבלת אשרת שהייה במדינת ניוזילנד, מקום אליו מבקשת משפחתו (בת זוגו וילדיו) להגר.

במכתבה של עו"ד כריסטנסון, אותו הגיש הנאשם במסגרת הגנתו, הפנתה להוראות הדין הרלוונטיות בניו זילנד

לצורך קבלת אשרת שהייה (חוק ההגירה של ניוזילנד משנת 2009), לפיהן תסורב הבקשה מקום בו קיים עבר פלילי בגין עבירות שהעונש בצדן עולה על שנת מאסר ומקום בו לא הוכח כי המבקש בעל אופי טוב ואינו מהווה סיכון פוטנציאלי לציבור.

מניסיונה, באם יורשע הנאשם סיכויי להשיג אשרת שהייה בניו זילנד יצטמצמו בצורה דרסטית. יתרה מכך, צינה כי אם יורשע הנאשם, אף שלא יוטל עליו עונש מאסר כלל, סיכויי לחיות בהצלחה בניו זילנד יהיה אפסי.

אומר בראשית הדברים כי עצם העבודה שהרשעה בדיון עלולה לפגוע באפשרות של הנאשם לקבל אשרת שהייה אינה מובילה בהכרח למסקנה כי הוכחה פגיעה קונקרטית ומוחשית. הדרך להוכיח הפגיעה נעוצה בעיקר בהוכחת הזיקה של הנאשם לניו זילנד והוכחת הפגיעה הקונקרטית משלילת האפשרות לקבל אשרת שהייה.

(וראו פסקי דין בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעה בנסיבות דומות של בקשה לקבלת אשרת שהייה בחו"ל: ת"פ (ב"ש) 4778/03 מ"י נגד נילי מסלם, ת"פ (ת"א) 8050/06 מ"י נגד לביץ ירון, ת"פ (כ"ס) 1995/07 מ"י נגד קביקוליו מסימילי, ת"פ (פ"ת) 27391-12-11 מ"י נגד דן אילושין).

מהראיות שהובאו בפני עולה כי בת זוגו וילדיו של הנאשם הנם אזרחי ניו זילנד. מעדותו של הנאשם ומעדותה של בת זוגו עלה כי יש בכוונת המשפחה לעזוב הארץ ולהגר לניו זילנד יחד עם ילדיהם, במטרה לחיות שם ולהשתלב בעבודה.

ברור שהשפעת קבלת האשרה תשפיע לא רק על הנאשם אלא גם על בת זוגו וילדיו ותמנע תכנון עתידי של חייהם, ככל שהדבר נוגע לרצונם להגר לניו זילנד.

בנסיבות אלו, סבורני כי ההגנה עמדה בנטל שהוטל עליה והוכיחה כי מניעת האשרה מהנאשם תגרור פגיעה בו ובמשפחתו ובכך עומד הנאשם בתנאים אשר הותוו בהלכת כתב.

לכן, מבלי להקל ראש בהתנהגות הנאשם, באיזון בין חומרת המעשים לבין הפגיעה של ההרשעה בנאשם, מוטה הכף אל עבר קבלת המלצת שירות המבחן בעניין אי הרשעת הנאשם. תמיכה במסקנה זו מצויה בתסקיר החיובי של שירות המבחן ובהמלצתו, בהליך השיקום שעבר הנאשם, בהתרשמות כי מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם, אשר ביצע המעשים בגיל צעיר, הודאתו המידית במסגרת ההסדר, הבעת החרטה ונטילת האחריות.

גם באורח חיו הנורמטיבי של הנאשם, דרך כלל, וחלוקי הזמן מעת ביצוע העבירות, יש כדי להעיד כי אין חובה שהוקעת המעשים שביצע תהא דווקא על דרך הרשעה, אשר תפגע באפשרות תכנון המשך חיו באופן קבע בניו זילנד ובתעסוקתו.

אשר על כן, אני מורה על ביטול ההרשעה לפי סעיף 192 לחסד"פ ומורה לנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור במתנ"ס "קולייר" באילת בהיקף של 300 שעות, בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו השל"צ.

בנוסף, הנני מורה כי הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 200,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה דומה בה הורשע או עבירה של קשרית קשר לבצע עוון.

הנאשם יחתום על כתב ההתחייבות עוד היום במזכירות בית המשפט.

אם לא יחתם כתב ההתחייבות כאמור, יוטל על הנאשם מאסר למשך 30 ימים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים, חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי שיקול דעתו של קצין

חקירות ממונה.

מזכירות תעביר עותק מפסק הדין אל שירות המבחן על מנת שיתאם עם הנאשם את מועד תחילת ביצוע צו השל"צ.

ניתנה והודעה היום י"ח כסלו תשפ"ב,
22/11/2021 במעמד הנוכחים.
ליאת שמיר הירש, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב ביצוע עונש השל"צ ולמשך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ח כסלו תשפ"ב, 22/11/2021 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

